

Nr 107.

Av herr Billqvist, om anslag till svenska gymnastikförbundet.

Det statsfinansiella läge, i vilket vi efter kriget råkat in, kräver, att statsmakterna iakttaga den största sparsamhet. Härom torde alla partier och enskilda vara ense. Men enigheten brister, när det blir fråga om, var sparsamheten skall appliceras. För min del skulle jag vilja formulera problemet så, att man bör spara på sådana anslag, som utan våda för landets väl kunna minskas eller helt indragas.

Vill man frigöra sig från en av tidsandan påverkad uppfattning, torde de flesta kunna enas om att anslaget till idrotten, i den form den nu bedrives, utan fara för landet kan indragas.

Jag är den siste att förneka betydelsen av en sund idrott. Men en verkligt sund sådan behöver ej uppehållas medelst statsanslag eller konstlade medel. Den kan bedrivas under så enkla former, att den i stort sett ej kostar någonting och likväl blir av betydelse för kroppskulturen.

Redan de yttre former, under vilka den moderna idrotten uppträder, tala om något osunt. Se på de stora anläggningar, som under namn av »Stadion», »Idrottspalats» o. d. skola utgöra ramen för övningar och tävlingar. De skvallra om något helt annat än en enkel och sund idrott, där de pråla i snart sagt varenda småstad. De vittna om att idrotten är till för att lysa utåt, och att den genom pompösa anordningar vill draga uppmärksamheten på sig. Idrottens mål är ej längre att sunt utveckla kroppen. Den har blivit sitt eget mål. Tävlingsraseriet har gripit dess utövare. Den, som löpt banan en sekund snabbare, den, som hoppat en millimeter högre eller kastat sitt spjut en millimeter längre än en annan, han har blivit en hjälte, vars namn en rörande enig tidningspress låter på ryktets vingar flyga över världen. Delta tävlingsraseri kan ej vara till gagn, och många äro också de unga idrottsmän, som stupat i kampen eller ådragit sig skada eller sjukdom för livet.

I många fall drages den idrottsintresserade ungdomen från kulturella sysselsättningar. Idrottsbladet och dylika publikationer äro ofta idrottarens enda läsning.

Under punkt 199 på åttonde huvudtiteln av årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t till understödjande av idrotten för budgetåret 1924—1925

äskat ett extra anslag av 90,000 kronor, därav till svenska gymnastikförbundet 40,000 kronor.

Jag hemställer härmed, att riksdagen ville under denna punkt besluta

att för budgetsåret 1924—1925 till svenska gymnastikförbundet bevilja ett extra anslag av 40,000 kronor att utgå på de villkor, Kungl. Maj:t kan finna skäl bestämma.

Stockholm den 21 jan. 1924.

J. W. Billqvist.
